

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE SI JUSTIȚIE SECȚIA DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.1359

Dosar nr.1948/1/2006

Ședința publică de la X 2007

Președinte: X X X X

- Judecător

- Judecător

- Judecător

- Magistrat asistent

La data de X 2007 s-au luat în examinare recursurile declarate de S.C. X S.A. X prin administrativ judiciar S.C. X S.R.L. X și de Direcția Generală a Finanțelor Publice X în nume propriu și în numele Ministerului Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală, împotriva sentinței civile nr. X din X 2005 a Curții de Apel Bacău - Secția comercială și de contencios administrativ.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 14 februarie 2007, iar pronunțarea deciziei s-a amânat la din 21 februarie 2007, 28 februarie 2007 și apoi la 5 martie 2007.

CURTEA

Asupra recursului de față:

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. nr. X din X 2005 Curtea de Apel Bacău - Secția comercială și de contencios administrativ a admis în parte acțiunea formulată de S.C. X S.A. X, prin administrator judiciar S.C. X S.R.L. X, împotriva pârâților Ministerul Finanțelor

Publice - **Agencia** Națională de Administrare Fiscală și Direcția **Generală** a Finanțelor Publice X, dispunând **anularea** parțială a deciziei nr. X/2005 și a **procesului-verbal** nr. X din X 2003, în **sensul** că înlătură obligarea reclamantei la plata **penalităților** în cuantum de X lei și **menține** celelalte dispoziții ale procesului-verbal și **deciziei** contestate.

În motivarea sentinței se reține că prin procesul-verbal nr. X din X 2003 pârâta Direcția **Generală** a Finanțelor Publice X a stabilit în **sarcina** reclamantei obligații fiscale la X **2002** în cuantum de X lei debite și X6 lei penalități, precum și obligații **bugetare** cu termen de plată în anul curent în sumă de X lei - debite și accesorii.

Se precizează că societatea reclamantă a intrat în **procedura** prevăzută de Legea nr.64/ 1995 începând cu anul 1996, legea aplicabilă în această materie **fiind** Legea nr.64/ 1995 cu modificările realizate până la 1 august 2002, inclusiv art.4 din O.G.nr.38/2002.

Se arată că prin contestația administrativă **reclamanta** a contestat suma de X lei **reprezentând** majorări și penalități aferente unor **debite** ce au făcut obiectul H.G. nr.871/2000 privind **transferul** acțiunilor deținute de stat la S.C. X S.A. X din administrarea Fondului Proprietății de **Stat** în administrarea Ministerului Finanțelor și care **au fost** contestate, de asemenea, în dosarul **nr.X/1996**, iar prin adresa nr.X din X **2005** înregistrată la M.F.P. și-a majorat obiectul **contestației** cu suma de X lei.

Instanța de fond a mai reținut că prin Decizia nr. X/2005 în mod nelegal a fost respinsă contestația reclamantei în ceea ce privește suma de X lei, întrucât potrivit art.37 din Legea nr.64/1995, în vigoare conform art.4 din O.G.nr.38/2002, nici o dobândă ori cheltuială nu va putea fi adăugată creanțelor negarantate sau părților negarantate din creanțele garantate, de la momentul deschiderii procedurii de reorganizare prevăzută de această lege.

Totodată, instanța de fond a menținut soluția M.F.P.- pronunțată prin decizia nr. X/2005 - de

respingere a contestației pentru suma de X lei ca tardivă, față de împrejurarea că această sumă a fost contestată abia la 5 ianuarie 2005, deși procesul-verbal de constatare a acestei obligații datează de câțiva ani, rămânând definitiv; în drept au fost invocate prev. art.3 din OUG nr. 13/2001, act normativ în vigoare la data înregistrării contestației în faza administrativă și care stabilește că această cale de atac trebuie să cuprindă obligatoriu obiectul contestației și suma contestată, precum și motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază.

împotriva acestei sentințe au formulat recurs, reclamanta S.C. X S.A., precum și pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice X - în nume propriu și în numele Ministerului Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Recurenta S.C. X S.A. X, susține că în mod greșit instanța de fond a considerat ca tardivă contestația pentru suma de X lei, deoarece art.721 Cod procedură civilă stabilește că dispozițiile din acest cod, care alcătuiesc procedura de drept comun în materie civilă și comercială se aplică și „în materiile prevăzute de alte legi, în măsura în care acestea nu cuprind dispoziții potrivnice”, iar **art. 132** alin.2 din cod prevede că cererea nu se **consideră** modificată „când reclamantul mărește sau micșorează câtimea obiectului cererii”.

Recurenta S.C. X S.A. precizează că obligația de X lei făcuse obiectul HG nr.X/2000 și a fost contestată în cadrul dosarului de faliment X/1996, stabilindu-se prin sentința **civilă** nr. X/2003 - rămasă irevocabilă prin respingerea recursului că această sumă nu este datorată; prin urmare, decizia M.F.P. nr. X/2005 **este** nelegală atât pentru că nu ține seama de întreruperea cursului prescripției privind contestarea **sumei** menționate, cât și pentru că încalcă autoritatea de lucru judecat rezultând din sentința **civilă** nr.X/2003.

Recurenta Direcția Generală a Finanțelor Publice X

susține că hotărârea instanței de fond este netemeinică și nelegală în ceea ce privește admiterea contestației reclamantei pentru suma de X lei reprezentând majorări și penalități **pentru** perioada X 2002 - 31 X 2002, **deoarece** art.37 din Legea nr.64/1995 se referă doar la „dobânzi și alte cheltuieli”, iar nu la majorări și penalități - noțiuni folosite de OG nr.1 1/1996, în temeiul căreia a fost calculată suma menționată; se **solicită** astfel modificarea sentinței atacate și respingerea acțiunii și în privința acestui capăt de **cerere**.

Recurenta Direcția Generală a Finanțelor Publice X mai susține că nu poate fi reținută nici **apărarea S.C. X S.A.** în sensul existenței unei autorități de lucru judecat, creată prin sentința civilă nr.X/X 2003 pronunțată de Tribunalul X - Secția comercială, în dosar **nr.X/1996**, prin care - în cadrul procedurii de reorganizare a societății - a fost admisă contestația acesteia la tabelul definitiv al tuturor obligațiilor, judecătorul sindic neadmițând înscrierea în tabelul creditorilor a sumei totale cu care DGFP X a solicitat să fie înscrisă; se susține că între cele două cauze nu există identitate de obiect, deoarece dosarul de faliment „are ca obiect Legea nr.64/1995”, iar în litigiul de față obiectul este format de Legea nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

Cu privire la invocarea de către societate a HG nr.871/2000 în ceea ce privește stingerea obligațiilor bugetare, recurenta DGFP susține că aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, baza de calcul care a generat accesoriile nefiind anulată, iar judecătorul sindic și-a depășit competența, neadmițând înscrierea în tabelul definitiv al creditorilor a creanțelor bugetare ce fac obiectul dosarului de față.

Recurenta concluzionează că prev.art.37 din Legea nr.64/ 1995 nu înlătură aplicarea art. 13 din OG nr.1 1/1996 privind executarea creanțelor bugetare, modificată și completată prin O.U.G.13/1999 și O.G. nr.26/2001, care prevede: „Pentru achitarea cu întârziere a obligațiilor bugetare, debitorii datorează majorări de întârziere, calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua

următoare scadenței obligației bugetare și până la data realizării sumei datorate inclusiv, potrivit prevederilor legale în vigoare".

În sensul acestei interpretări a prev.art.37 din Legea nr.64/1995 recurenta DGFP X invocă și un exemplu de practică judiciară, respectiv decizia nr.X din X X 2005, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosar nr. X/2005.

Analizând recursurile în ordinea în care au fost expuse, Înalta Curte constată că recursul formulat de S.C. X S.A. este neîntemeiat, pentru **următoarele** considerente:

În **mod** corect instanța de fond a menținut **Decizia** nr. X/X.2005 a M.F.P. cu privire la **respingerea** capătului de cerere referitor la suma de **X lei**, în speță nefiind aplicabile **dispozițiile** Codului de procedură civilă, ci ale O.U.G. **nr. 13/2001**, care obligau contestatoarea să depună **contestăția** în termenul prevăzut, indicând actul **contestat** și câtimea (suma) contestată; sub acest **aspect** este indiscutabil că reclamanta a formulat **tardiv** contestația pe cale administrativă, fiind vorba de **debite** stabilite prin acte de control anterioare **anului 2001** și care nu au fost contestate la cea dată.

Motivarea instanței de fond este însă incompletă, și urmează a fi suplinită de Înalta Curtea, deoarece **cu** privire la creanțele ce compun suma de X lei acționează și autoritatea de lucru **judecat** rezultând din sentința nr.X/2003 și decizia **nr.X/2004** pronunțate în dosarul de faliment **nr.X/1996**, în acel dosar DGFP X fiind parte și constatându-se că obligațiile respective au fost **stinse** ca efect al HG nr.871/2000 - privind transferul **acțiunilor** deținute de stat la S.C. X S.A din administrarea Fondului Proprietății de Stat în **administrarea** Ministerului Finanțelor.

Susținerea pârâtei-recurente DGFP X în **sensul** că nu există autoritate de lucru judecat a **sentinței** civile nr.X 2003 pronunțată de Tribunalul X în dosarul nr.X/1996, **irevocabilă** prin decizia civilă nr.X/2004 a Curții de **Apel** Bacău-Secția comercială și de contencios

administrativ) este neîntemeiată, deoarece elementele **raportului** juridic analizat sunt aceleași ca în **prezenta** cauză (părțile - creditorul DGFP X și **debitorul** S.C. X S.A., obiectul - obligații în sumă de X lei și temeiul pretențiilor -HG nr.871/2000), diferind doar procedura urmată.

În consecință, recursul reclamantei S.C. X S.A. urmează a fi respins cu privire la suma de X lei, fiind corectă soluția instanței de fond cu privire la inadmisibilitatea contestării acestei sume în baza O.U.G. nr. 13/2001.

În ceea ce privește recursul formulat de DGFP X cu privire la suma de X lei majorări de întârziere și penalități pentru perioada X 2002 - X 2002, aferente creanțelor bugetare neachitate de S.C. X S.A. la termenele legale, acesta, de asemenea, urmează a fi respins ca nefondat, constatându-se că instanța de fond a făcut o corectă aplicarea a art.37 din Legea nr.64/ 1995.

Conform textului de lege menționat, astfel cum acesta era în vigoare la data stabilirii obligațiilor, „nici o dobândă ori cheltuială nu ar putea fi adăugată creanțelor negarantate sau părților negarantate din creanțele garantate, de la data deschiderii procedurii...”

Interpretarea făcută de instanța de fond acestui text în sensul că prin termenul generic „cheltuială” se înțelege inclusiv majorări de întârziere și penalități este conformă cu scopul normei de drept, în sensul că legiuitorul a urmărit menținerea patrimoniului societății aflate în faliment, astfel cum acesta exista la data deschiderii procedurii falimentului.

De menționat că atât unele decizii de practică judiciară (de exemplu decizia nr.X 2004 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție-Secția de contencios administrativ și fiscal), cât și evoluția legislativă ulterioară a art.37 din Legea nr.64/1995 sunt în sensul acestei interpretări, respectiv a încetării curgerii de majorări și penalități de la momentul declanșării procedurii de reorganizare.

Pentru considerentele menționate, cu referire la **art.312 alin.1 coroborate** cu art.304 pct.9 cod

procedură civilă recursurile formulate în prezenta **cauză** urmează a fi respinse ca nefondate.

PENTRU ACESTE MOTIVE

IN NUMELE LEGII

D E C I D E :

Respinge recursurile declarate de S.C. X S.A. X, **prin administrativ** judiciar S.C. X S.R.L. X și de **Direcția** Generală a Finanțelor Publice X **în nume propriu** și în numele Ministerului **Finanțelor Publice** - Agenția Națională de Administrare **Fiscală, împotriva sentinței** civile nr.X din X **2005 a Curții** de Apel Bacău - Secția **comercială** și de contencios administrativ, ca **nefondate**.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 5 martie **2007**.

JUDECĂTOR,

X

JUDECĂTOR,

X

JUDECĂTOR,

X

MAGISTRAT ASISTENT,